

آمبولی ریه: عبارت است از انسداد ناگهانی در

عروق ریه که می تواند سبب آسیب دائمی به ریه شود. در اغلب موارد، لخته های کوچک خون، عروق ریه را مسدود و در اکسیژن رسانی به بافت ها اختلال ایجاد می کنند. اگر یک لخته خون در یکی از وریدهای اندام های تحتانی (لگن و پاها) تشکیل شود، این لخته ممکن است شکسته شده و وارد سیستم گردش خون شود (آمبولی). این آمبولی از طریق گردش خون، وارد یکی از شاخه های شریان ریه می شود و آن را مسدود می کند.

انواع خاصی از آمبولی ریوی نیز وجود دارد که به علت لخته شدن خون نیست. از جمله آمبولی چربی از یک استخوان ران شکسته، آمبولی مایع جنینی در دوران بارداری و در برخی موارد آمبولی هوا.

علل و عوامل خطر ابتلا به آمبولی ریه: آمبولی ریوی در نتیجه حرکت لخته خون است که می تواند در هر رگی در داخل بدن (حفره شکم، بازوها و ...) ایجاد شود ولی اغلب، منبع این لخته در پاها و اندام تحتانی است.

عوامل مختلفی می تواند باعث ایجاد آمبولی ریوی شود، از جمله ۱۰- بی حرکتی طولانی مدت شامل: سفر

طولانی (نشستن در ماشین، هواپیما، قطار و ...) و بستری شدن در بیمارستان و یا استراحت طولانی در بستر ۲- عواملی که باعث افزایش احتمال لخته شدن خون می شوند از جمله مصرف قرص های ضد بارداری، سیگار کشیدن، عفونت شدید و بعضی بیماری های خاص ۳- آسیب به دیواره رگ ها مانند اعمال جراحی بر روی پا، باسن، شکم ۴- داشتن زمینه های ژنتیکی.

علائم و نشانه های آمبولی ریوی: آمبولی ریوی

ممکن است با شروع ناگهانی درد قفسه سینه و تنگی نفس خود را نشان دهد. درد با تنفس عمیق، بدتر می شود. اغلب ضربان قلب بالا است. سرفه همراه با خلط خونی یا رگه های خون، تعریق شدید، احساس سبکی سر، سرگیجه، اضطراب و ضعف از علائم دیگر است. در معاینه فیزیکی ممکن است نشانه هایی از تشکیل لخته در عضو مانند گرمی و قرمزی عضو، حساسیت به لمس و تورم را ملاحظه کنیم.

تشخیص آمبولی ریوی: تشخیص آمبولی ریوی به

طرق زیر صورت می گیرد. معاینه بیمار توسط پزشک و بررسی علائم و نشانه ها. عکس رادیولوژی قفسه سینه. سونوگرافی داپلر وریدی از عضوی که علائم

وجود لخته را نشان می دهد. اگر وجود لخته در اندام مسجل شد می توان نتیجه گرفت که درد قفسه سینه و تنگی نفس ناشی از آمبولی ریه می باشد. نوار قلب **آنژیوگرافی ریه:** که دقیق ترین روش تشخیص آمبولی ریه است. در طی آنژیوگرافی ریه، یک ماده رنگی به داخل سیاهرگ بازو یا اندام تحتانی تزریق می شود. هنگامی که این ماده در شریان های ریه گردش می یابد، وجود لخته را در سرخرگ ها نشان می دهد.

پیشگیری از ایجاد آمبولی ریوی: پس از هر نوع

جراحی، برای پیشگیری از تشکیل لخته، پزشک شما را تشویق می کند که در اولین فرصت ممکن از جا برخاسته و قدم بزنید. همچنین خودتان و یا فرد دیگری، اندام های تحتانی شما را ورزش دهد. زمانی که ناگزیر از نشستن طولانی مدت هستید مانند هنگام سفر با هواپیما یا خودرو، هر چند وقت یکبار در صورت امکان قدم زده و یا انگشتان پا را خم و راست کرده و پاهای خود را حرکت دهید. اگر قادر به حرکت نیستید اندام های تحتانی خود را بالا قرار دهید و جوراب واریس بپوشید. برای بیمارانی که جراحی شده اند از هپارین با دوز کم یا کلوگزان برای پیشگیری از لخته ورید عمقی استفاده می شود

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اهواز

کتابخانه و مرکز اسناد و اطلاع رسانی اهواز

پایگاه اطلاع رسانی اهواز

شناسنامه پمفلت آموزشی	
موضوع	آمبولی ریه
تهیه کننده	واحد ارتقا سلامت - نجمه ارمنده
تأیید کنندگان علمی	آقای دکتر یزدانی
سمت	مدیر گروه قلب
بازنگری	نوبت چهارم ۱۴۰۳
شماره تماس	۴۴۲۱۰۹۲۲ - داخلی ۱۷۰
آدرس	بلوار آیت اله خامنه ای خیابان پرستار جنب پارک مادر

عمه این اقدامات به پیشگیری از راکد ماندن خون و تشکیل لخته در سیاهرگ های اندام تحتانی که عامل شایع آمبولی است، کمک می کند

درمان آمبولی ریه: اولین گام در درمان بیماران دارای آمبولی ریه، داروهای ضد انعقاد است. هپارین داروی ضد انعقادی است که در ابتدا و به عنوان یک راه حل فوری استفاده می شود و سریع اثر می کند ولی نیاز به بستری کردن در بیمارستان و بررسی دقیق بیمار با آزمایش خون وجود دارد. وارفارین (کومادین) داروی ضد انعقاد دیگری است که به صورت خوراکی مصرف می شود و ممکن است هفته ها طول بکشد تا خون به صورت مناسب، رقیق شود. در بیمارانی که داروی ضد انعقاد در منزل استفاده می کنند، داشتن یک دفترچه یادداشت از دوز دارو، تاریخ دوره ای آزمون ضد انعقادی طبق دستور پزشک و جواب آزمایش بسیار مهم است

آمبولی ریه

